Gül (Tirat)

Oyunun Adı: Kız Kurusu Gül Hanım
Yazar: Federico Garcia Lorca

GÜL – Kocaya varmadan kocadım ben. Dün dadım söylüyordu, işittim, koca bulabilirmişim hala. Allah etmesin! Silin onu aklınızdan siz! Kanımla, canımla gönül verdiğim, hala da sevdiğim adamla evleneyim diyorsanız, yok öyle bir ümit. Kapandı o defter, niye aldatayım ki kendimi, yine de yatıyorum, kalkıyorum, bağrımda hep o korkunç, o onulmaz acı, ümitten kesilmenin acısı. Alıp başımı gideyim istiyorum.

Gözlerime bir perde insin istiyorum. Başım dinç, gönlüm bomboş kalayım istiyorum. Biçare bir kadının bile rahat soluk almaya hakkı vardır şu dünyada, değil mi? Neden öyleyse ümit peşimi bırakmıyor hala, etrafıma dolanıyor, dalıyor dört bir yanımı; eceli gelmiş bir kurt gibi can havliyle salıyor üstüme?

Öyle şeyler vardır ki anlatamazsın, kelimeye gelmez çünkü! Hadi dile getirdin diyelim, manasına varamazlar o zaman da. Sizden bir dilim ekmek, bir bardak su, hatta bir öpücük istediğimde, meramımı anlarsınız, ama yalnız başıma kalmaya göreyim, yüreğimi donduran, yahut dağlayan ben de bilemiyorum hangisi o kapkara elin ne demeye geldiğini neanlayabilirsiniz, ne de sökebilirsiniz onu oradan.